

יאיר ניצני מרים גבה

רק אני והמליאן שלי

ג'ף בזוס האומלל, הבוס של אמזון, הפך בן-לילה למובטל. למזלו אני כאן, ליעץ לו מה לעשות בשארית חייו

אותו לוותר על ארוחת הערב ולהישאר רעב במשך היום. לפי כל החישובים, בזוס מרוויח בערך 75 אלף דולר לדקה, ולכן הזמן שישקיע בהתכופפות לא משתלם. אף פעם לא מאוחר להתכונן לגיל השלישי, שבמקרה של ג'ף באמת יכול להיות גיל הזהב, ולהבטיח את מקומך בדירוג המוגן. אדם כמו בזוס בוודאי יוכל לעבור על כל האפשרויות, להבין רשת בתי האבות המועדפת עליו ולרכוש את כולה.

מכיוון שעשיתי כבר את כל התחקיר בעניין עבור הוריי (שהחליטו בסוף להישאר בבית), אני בהחלט יכול לעזור לו למצוא את המקום המתאים, שבו יוכל להצטרף למקהלה ולחוגים כמו פל-דנקרייז או אוריגמי בשטרות של 100 דולר. אנשים מבוגרים הם כידוע טרף קל עבור רמאים ועוקצים למיניהם, ואני ממליץ לג'ף להיזהר מנוכלים שיתקשרו וינסו למכור לו כל מיני מכשירים חשמליים שהוא לא צריך, ויעצו אותו במאות שקלים, בלי לחשוב מה יהיו תוצאות המעשים שלהם על הקשיש האומלל הזה. כדי להימנע ממקרים כאלה, אני ממליץ לו לשכור כבר עכשיו את שירותיו של חיים אתגה, שהוא מעין צ'קפוינט נגר נר-כלים, ולהעסיק אותו כמאבטח עקיצות אישי. נער הייתי וגם זקנתי, וכבר ראיתי מה עושים אנשים חכמים בגיל הפרישה. די לקפוץ לחוף ימה של תל אביב בבוקר ולראות איך נראים פנסיונרים מאושרים. לו הייתי בזוס, הייתי מקדיש חלק ניכר מזמני לתחביבים כמו התעמלות בחוף הים על הבוקר ומשחק מטקות מרענן. מכיוון ששחקני המטקות של תל אביב סובלים מצפיפות מסוימת, וצלמי פפראצי עלולים לנסות לצלם אותו על החוף, מרים כדור כוח בבגד ים טגה, אני ממליץ לו על פתרון פשוט – לקנות את הים.

רכישת רצועת החוף הצנועה שנפרשת בין נהריה לא-שקלון תבטיח לבזוס חוף פרטי, שבו יוכל לעשות ככל העולה על רוחו – אם כי באופן אישי, אני ממליץ לו להצטרף בפנסיה לחוג ריקודי עם, פעילות שמשלבת תנועה, מוזיקה ומפגשים חברתיים. אני בטוח שאם הוא ירצה, יכינו לכבודו ריקוד מיוחד, כמו "יש לנו תיש, התיש הוא מליאן".

כידוע, החוגים לריקודי עם הם בעצם מוקדי היכרות וסי-טוצים לבני הגיל השלישי, ואני משוכנע שעם קצת מאמץ, אפילו חנון מקריח כמוהו יצליח למצוא

שם מישוי שתסכים לחלוק איתו את חייה ואת חשבונות הבנק שלו.

אם זה לא יעבור, אני ממליץ לג'ף להיזהר לא ללכת בדרכם של פנסיונרים רבים שלא מוצאים את עצמם אחרי הפרישה, ולא להפוך לאדם משועמם, בודד ונרגז, שיושב בבית, מתמכר לקניות ברשת ומבזבז הון על רכישת מוצרים מיותרים באמזון. ●

yairn@israelhayom.co.il

למשתכן. במקום זה, אני מפנה את תשומת ליבו לרמת הגולן, שם הוכרז בעבר על הקמתה של "רמת טראמפ", אלא שעכשיו, כשהנשיא הכתמתם כבר לא בבית הלבן ואפילו לא בטוויטר, המקום עומד שומם. אני בטוח שבה שקעה לא גדולה יהיה אפשר להפוך אותו ל"רמת בזוס". אם הוא פחות בעניין של הפריפריה, הוא יכול לרכוש את ראשל"צ ולקרוא לה "ראשון לאמזון", ואם הוא בעניין של חיי כפר – הוא יכול לקנות את עמק חפר ולשנות את שמו ל"עמק ג'פר".

איור: טל לזר

כדי שימצא עניין בפנסיה, חשוב לצייד את בזוס בתכנים תרבותיים איכותיים. הוא יכול להשתלב בתחום הטלוויזיה, למשל עם פורמט שבו יחפש את איש העסקים הבא של ישראל בשם "מאסטר ג'ף". אם הוא בקטע של ספורט, הוא יכול לבחור בין ריצה על החוף, צעירה בפארק ושי-כירת קבוצת NBA שתאפשר לו לנצח אותה.

אם הוא בעניין של מוזיקה, תעמוד בפניו בחירה לא פשוטה: האם להזמין את ספרינג-סטין להופעה פרטית בסלון, או ללכת דווקא על הופעה של U2 בחדר האורחים? מכיוון שלימד דו אותנו שלא לעולם חוסן ולך תדע מה יהיה מחיר, אני מציע לג'ף לחסוך איפה שאפשר, וכמו כל פנסיונר חכם, לנצל את היתרונות של תוכנית "שלישי בשלייקס", שתאפשר לו ללכת לסרטים, מופעים והצגות תיאטרון במחירים מופחתים ובהנחות אטרקטיביות.

ברמה הפיזית אני ממליץ למר בזוס לא להתכופף יתר על המידה, מחשש שהגב שלו ייתפס. אפילו אם לדור גמה, הוא יראה על המדרכה ברחוב שטר של 50 שקלים, אני ממליץ לו להתאפק ולא להרים אותו – גם אם זה יאלץ

בשבועיים האחרונים הודיעו כמה דמויות מרכזיות בחיים הפוליטיים, כאלה שנהגו להופיע כמעט מדי ערב בסלון שלנו למרות שלא ממש הזמנו אותן, על פרישה. עמיר פרץ, איציק שמולי, בוגי יעלון, עומר ינקי לביץ', אבי ניסנקורן ועפר שלח, למשל.

דקה אחרי שהתגברתי על השוק ועל התהייה איך נוכל להמשיך בחיינו בלעדיהם, ואם כדור הארץ ימצא סיבה מספיק טובה להמשיך להסתובב, ניסיתי לחשוב מה יקרה עכשיו עם החיים שלהם. אנשים ששגרת יומם היתה מלאה אקשן, תוכן, משמעות ורינה מצליח, שתחנות הרדיו והטלוויזיה התחרו על הזכות לשיר מוע את מה שיש להם (או שאין להם) להגיד, הולכים פתאום הביתה – מקום שבו היחידה שתתעניין במה שיש להם להגיד היא הלמפה. אבל לא הכל שלילי בזה. עכשיו הם יוכלו למצוא לעצמם עניין חדש בחיים. תחביבים, חוגים, סדנאות בישול, חברים חדשים. הם ילמדו להכיר את המשפחה, ובשעה טובה יזכרו את השמות של בני הבית יותר טוב מאשר את שמות חברי המרכז. הם יחזרו לנהוג בעצמם ברכב ששייך להם, ללכת לסופר ולהוציא כסף בכספומט. מי מהם שלא מקבל כל מיני פנסיות של ח"כ, שר או רמטכ"ל לשעבר, אפילו יצטרך לחשוב על מקורות הכנסה חדשים.

מה שאי אפשר להגיד על בחור נוסף, שהפרישה שלו עוררה עניין מסוים בעולם, למרות שהוא מעולם לא הופיע בסקר של קמיל פוקס ולא עובר את אחוז החסימה. קוראים לו ג'ף בזוס, הוא המייסד והבעלים של אמזון, חנות ספרים אינטרנטית שהפכה למפלצת קמעונאות עולמית. בזוס, בן 57, הודיע שהוא פורש מתפקידו כמנכ"ל, אבל יישאר בתפקיד היו"ר (מה לא עושים כדי שימשיכו להזמין אותך לנופש חברה) ויקדיש את זמנו לעניינים שיותר מעניינים אותו.

במקרה שלו, עניין הפרנסה פחות מדאיג. ההון של ידידו דנו ג'ף מוערך בכמה מאות מיליארדי דולרים, ומאחר שערך המניה שלו משתנה בכל רגע, שוויו יכול לקפוץ במיליארדים בלי שהוא יעשה כלום. מה שעוד השפיע בעבר על הונו היו הגירושים מרעייתו, שנפרדה ממנו באופן ירידותי כשבחשבונה 23 מיליארד דולר, שמאז כבר הכפילו את עצמם.

כמי שתמיד חושב לא רק על טובתו האישית, ושמצוקת הזולת תמיד ניצבת בראש מעייניו, השקעתי מחשבות רבות בשאלה מה ג'ף האומלל, שבן-לילה הפך למובטל, יוכל לעשות בשארית חייו. אני פונה מכאן למר בזוס ומציע לו את שירותיי כיועץ במחיר שווה לכל נפש – או לפחות כל נפש שמופיעה ברשימת העשירים של "פורבס". כמי שמאמין בשיטת שלח לחמך, אני משגר לעברו בשלב הראשון כמה עצות ללא תמורה, בידיעה שהיא תחזור אלי בעתיד כפי שהבטיחו חז"ל.

אני מניח שג'ף מוצף עכשיו בהצעות לרכישת נדל"ן ברחבי העולם, אבל עם כל הכבוד לכולן, ואין כבוד, אני מציע לו להתרכז ברכישות בארצנו הקדושה, ראשית, אני ממליץ לו לעמוד בפיתוי ולא להצטרף לתוכנית מחיר